

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések fölvételek s egyes számok kaphatók helyben:

Muzsik és Parthes könyv- és könyvnyomdájában, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytözsédjében, valamint hirdetések s nyiltéri közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

ELŐFIZETESI DÍJ.	
helyben házhoz hordva:	
Egész évre	8 frt.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „
Vidékre postán küldve:	
Egész évre	9 frt. — kr.
Fél évre	4 „ 50 kr.
Negyed évre	2 „ 25 kr.
Néptanítóknak helyben:	
Egész évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „
Negyed évre	1 „ 50 „
Néptanítóknak vidéken:	
Egész évre	7 frt. — kr.
Fél évre	3 „ 50 „
Negyed évre	1 „ 75 „

Szerkesztési iroda és kiadóhivatal:
Csendes-utca, Tóth-féle házban,
hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők.
Bérmegtelen leveleknek fogadtatnak el. Készítotok nem adatkak vissza.
Szerkesztési értékezhetti:
d. e. 11 órától 12-ig és d. u. 3-tól 5 óráig.

A jókedvű adakozó.

A psychologusok sokáig fogják fejüket törni a fölött, hogy az ország „jókedvű adakozó”-ja Tisza Kálmán valóban jókedvűen adakozó volt-e, midőn a hírhedt 54. §-t (most már 57. §) a nemzetnek ajánlkozta olyformán, hogy legyen sokaig kísérő renkép késői utódok előtt a Tisza-uralomból, egy mumus, melylyel vásott gyereket szülői fenyegetik?

Odaajánlkozta, miután nem sikerült a nemzetre ráerőszakolni. Nem lesz belőle törvény, Tisza önkényt lemond arról, hogy mamelukjai által megszavaztassa.

Szóval az a csapás, mely nemzetünkkel azzal fenyegette, hogy a bírói függetlenséget főispáni pasák önkénynek szolgáltatja ki, — a nemzet feje fölül elhárítottat, Tisza visszavonta — mert ő „jókedvű adakozó”.

Olyanforma adakozás ez, mint mikor valakit igazságtalanul halálra ítélnék s azután megkegyelmeznék neki. De hat tényekkel állunk szemköt, melyeket örömmel konstatálunk.

Háttra csak az van, hogy kifürkészük azon indokokat, melyek a „hatalmas kenyér”-at arra bírták, hogy

egy törvényjavaslatot, melylyel már nyilvánosság elé lépett, melyért már ő és mamelukjai erősen kardoskodtak, most egyszerre elejtsen?

Ezek az okok fontos tanúságot rejtenek magukban.

Mit gondolnak tisztelt választó uraim, vajjon miért retirált meg a vitéz generális ütökzet előtt?

Elv. meggyőződés volt-e az, a mi ezen odiozus §-t megszülte, mely esetben államferfinak alkudozni, engedni nem szabad, avagy pusztá kortes-eszköz egy minden aron urakodni vágyó miniszterelnök kezében, a ki elveti eszököt, hogy majd azután mas alkalmatosabbat keressen helyébe?

Félt-e Tisza Kálmán attól, hogy többsége megtagadja az engedelmességet? Mi azt hisszük, hogy a többség olyan fegyelmezett, olyan szótfogadó, hogy meg a saját halálos ítéletet is aláírna készségesen, ellentmondás nélkül. Tehát nem a parlamenttől ijedt meg Tisza.

Világos pedig, hogy valamitől megijedt, midőn arról a kedvezez idejáról, hogy a birakat is kortes-uralma alá hajtja, egyszerre lemondott.

Az a kérdés, mitől ijedt meg?

Feleletünk egyszerű: a nemzetből!

Igen! Nem attól a nemzetből, melyet többsége képvisel, az a nemzet nem létezik, hanem a magyar nemzetből.

Eszébe jutott neki a jövő évi képviselőválasztás. Magyarországnak meg eddig ugyan soha sem sikerült miniszterelnököt alulról megbuktatni, de ha keresztül vitetik az a hírhedt § — akkor az a nemzet, melyet főispáni ukázal, szolgabírói kancsukával hajtottak eddig az urnához, ellent fogna állani még a szuronyoknak is, és megeshetnék az a szegényetes csoda, hogy 10 évi dicsőségtejes erőszakoskodás után alulról buknek Tisza Kálmán.

Ez a gondolat, mint rémes visió kísérte Tisza Kálmánt, midőn arra gondolt, hogy az 54. §-t megszavaztja s elhatározta magában egy sakkhuzással mindent jóva tenni, életbeléptetni a „jókedvű adakozás” elméletét, lemondani arról az eszközzel. S hogy ez valóban így van, — ket positivum bizonyítja.

Az egyik az, hogy Tisza nem tekintette elvnek, meggyőződésnek az 54. §-ban foglalt intézkedéseket, különben attól elállania nem lett volna szabad. A másik az, hogy a parlament

minden körülmény között megszavazta volna e §-t, mint bármí mást, tehát nem attól kellett tartania, hogy vereséget szenved. Tartania csupán attól lehetett, hogy a közvélemény, mint felzudult áradat elsöpri őt magát főispánjával s mamelukjaival együtt. Úgyes politikus volt, belatott a közvélemény haborgó mélyébe s jónak látmi megfuvatni a „Rückwärtskonzentrierung”-ot.

Es ezzel bevallotta önkényét, hogy ama polezon, melyen egy nemzet sorát igazgatja, nem kísérí nemzete bizalma, ellenkezőleg az a bizalmatlanság, melyet eddig erőszakkal sikerült neki elfojtania, kezd nőttön-nőni s fenyegetővé valni. Engedett tehát.

Az első lépés, melyet egy miniszterelnök, ki tantoríthatatlan többséggel rendelkezik, visszafelé tesz, — végzetes utvesztője annak a kormányának, melyet csak a nemzeti közérzet legvehemenesebb fözúdulása képes nemzetellenes politikájában megakadályozni.

Még egy iij lépés visszafelé — s Tisza kijátszta legyen aduttjait!

Dr. Herich Károly.

(K.) A kereskedelem és neuztgazdaság terén a hetvenes évek óta oly haladás ta-

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

K é t e l y .

Ó, ha tudnám, miért veted
Ábrándozó tekinteted,
Néha néha, szende kis lány,
Oly igéző — edesen rám.

Ó, ha tudnám, hogy én értem
Eped-e a szived, szépem,
Es ha tudnám, hogy igazán,
Szép leszen e — hozomány.

Marton Pál.

Tarka élet.

(Emlékezés a legátómra. Irtá: Banyai Géza.)

(Vége.)

XIII.

12. Solt.

(Karácson 1876.)

Ugyanazon út előttem, ugyanazon kémeny telben mint mikor Bölcseke-Madocsára mentem; azzal a különbséggel, hogy most a Dunán nem kellett átszerencsétlenkedni, beteg se voltam, jászolban sem hálтам s el se tévedtem.

Itt volt az utolsó diákiesnyem: magamba szerelmesítettem — előre megfontolt szándékkal — másnak a szeretőjét, quasi menyasszonyát. Ijjah, könnyű volt az efféle dolog a legatusoknak, még ha magam forma nem szép is volt. No de hát én akkor haragudtam nagyon. El kezd valami inezifinézí henzögő tanítócska dicsekedni előttem, hogy

őt egy gazdag parasztleány így meg amugy szereti, hogy nem teremt meg még az Isten azt az embert, a ki miatt el tudná hagyni az a lány stb., stb.

Nem-e? No jó! Karácson másod-napjan elmentünk a lányos házhöz. Nagy társaság volt együtt s a multság nagy, én meg szörnyen elememben, és mosolygós kedvben, miután falatozás és quaterkázás közben már a mellettem ülő szép leány kezének szorítását éreztem — asztal alatt . . .

Másnap a szegény préceptorika képes volt elkísérni egész Duna-Veeséig, csak hogy kifagathasson a felől, hogy az a leány csak ugyan nem csókolta-e meg engem?

— Nem, no nem, menjen csak haza, Isten hirivel tanító ur!

Nem tudom: felesége lett-e aztán a gazdag parasztleány; ha igen, azóta tudom, jól kinöhettek a szarvai — no nem a menyecskeknék.

Duna-Veesén a rektori lakon fennirasztott egy ejszaka után (öriztük a Dunát, hogy ki ne fusson medréből) másnap reggel korán kocsira ültem Pestre menendő.

Hanem mit is mondek csak fennebb? Hogy a Dunán nem kellett átmennem? Dehogy nem. Az országotum volt már akkor a Duna; bizony keresztül mentünk a Dunán, meg pedig kocsival.

XVI.

13. Gyöngyös.

(Húsvét 1876.)

Ha az ember második ocsengetésére ér ki az indóházhoz, már magában ez is eléggé

boszantó; hátha aztán még hozzá, mikor a pénztárhoz rohan jegyet váltáni, azt tapasztalja, hogy pénztárczáját otthon felede.

No hát rajtam ez esett meg, mikor Gyöngyösre voltam menendő. Na aram Jézus, mit eszmájak? mert ha most lemaradok, akkor 60—70 frttól is elmaradok. Ijedtem-ó vágtam a cassához a peccsényomó gyűrmet egy gyöngyösi jegyért s a pénztárnokban volt anyi emberség, hogy adott is rá; persze lány volt, ergo jósvivü a szegény megszorult diák iránt.

Mozgott már a vonat, mikor felkaspakodhattam rá, s megkezdhettem legatusi tisztemet, t. i a patensek elhordozását s rá nyomban a legatumok bekebelezését, még szerdán a Gyöngyös körül levő falvakban, tanyákon.

A gyöngyösi legatusnak ugyanis, mie lött még beérne ünnep szombatján Gyöngyösre, vagy hat falut kell bejárnia. De nem is megy ez a dolog térkép nélkül, a mi directe a gyöngyösi legatusok számára van készítve, nyilak mutatván rajta a marsrutét. E térkép nélkül akár el se induljon az ember. Vannak rajta gömbök, csillagok, kereszték, mindmeggannyi egy-egy tanyát vagy kastélyt jelezvén.

Először is a Fáy kastélyban pihentem meg, hol Fáy a legnagyobb szíveséggel fogadott. Keleti fényfénnyel s díszszel bútorozott hálóterem volt rendelkezésemre bocsátva; az őji asztalkán a legünomább külföldi szivarok integettek felem, mintha mondták volna: No ne félj hozzánk nyulni, a

mért csak szegény legatus vagy, elégünk mi a te szádban is. Es csakugyan úgy volt, a mint beszéltemek: égték az én számban is.

Másnap aztán Fáy meghordozott rengetek birtokán, persze nem gyalog. Jaj be tudtam mérgeőlni magamban, hogy egy ilyen derek, vagyonos ember agglégénykedni merésze.

Hazatérve, gazdag reggeli után újra kocsira ültetett maga mellé, közé vette a gyeplőt s aztán elvitt a legközelebbi statióra Rédére, hol egy másik elegans urilakban Isáékéknál a boldog házassáétról alkotott eszményképetet találtam megvalósulva.

Ott is egy napot töltöttem, bejárva a környéket; Isáékék másnap szintén befogattak s elküldtek a legközelebbi faluba, honnan már magam fogadtam kocsit Gyöngyösre menendő.

Beszélgétek közben kérlem a fuvarostól, hogy:

- Kigyelmed nem kálvinista?
- Nem én.
- Talán lutheránus?
- A' se én.
- Akkor hát pápista?
- Nem, én körösztény vagyok.
- Aha, keresztény katolikusk?
- Az.

Tehát csak a katolikusk a körösztény neki.

Végre aztán ünnep szombatján „helyen voltam mint Gyöngyös”; s az ünnepek alatt megszolgáltam a már fölvetett legatumot tisztességesen. Azután élveztem a jó gyöngyösit

paszthalható, hogy hazánk kereskedői büszkén és önérettel tekinthetnek vissza a multra és nyugodt lélekkel nézhetnek egy jobb és áldásosabb jövő elé.

Az átalakulások és hasznos mozgalmaknál majdnem rendszerint találkozhattunk egy férfi névvel, sőt alig volt a fentvezetett időszak óta nemzetgazdasági kérdés, hol a férfi neve akár mint vezető, akár mint közreműködő be szerepelt volna.

E férfi Dr. Herich Károly, kinek életrajzát a következőkben adjuk:

Dr. Herich Károly 1846. év szept. 23-án született Vasardon. Jogi és államtudományi tanulmányait a bécsi egyetemen végezte, — rövid ideig ügyvédi irodában működött és 1868-ban a 22 éves ifjú már mint Vasard megye aljegyzője tevékeny részt vett a megyei mozgalmakban. Ezalatt sürűn jelentek meg tőle kereskedelmi szakcikkék a fővárosi lapokban, melyek a magasabb körökben is oly érdeklődést kellettek, hogy 1869. év elején a földművelés és kereskedelmi miniszteriumba hivatták, hol 1870-ben titkárrá és 1875-ben osztálytanácsossá nevezették ki.

Kereskedelmi szakirodalmunk sokat köszönhet Herich Károlynak, fontosabb művei közül megemlíthetjük, a kereskedelmi váltó és csődjogról, ipartörvényről, szerzői-, vasuti-vizi, bányai és szabadalmi jogról, a tőzsdéi jogszokásokról, vámpolitikáról, keleti viszonyokról, iparművészetről, statisztikáról, hazai iparról stb. írt munkáit, ezeken kívül napilapjaink hasábjain gyakran találkoznak avarjaink tolláról tanusodó érdekes cikkeikkel.

Számos érdemeinek jutalmát ő felsége a vaskorona és Ferencz-Jozsef lovagrendjével tüntette ki, azoknál a külföldi uralkodók is számtalan érdemrenddel tisztelték meg, többi között a francia becslérend középkereszenek is tulajdonosa.

Sokoldalú elfoglaltsága mellett, egész halmoz tszetelethei hivatalt is visel és a terhes teendőket a legnagyobb pontossággal lelkiismerettel végzi el.

Csak néhányat említhetünk fel tszetelethei hivataltól is, jobbra azokat, melyek minket, kereskedőket közelebből érdekelnek.

A kereskedelmi és váltójogi egyetemi magántanára, miniszteri tőzsdébiztos, a Testory-féle lánpgyár igazgatóságának, a herendi porcellán-gyár felügyelő bizottságának tagja, a kereskedő ifjak tárulatójának, a kereskedői takarékos és hitelszervezeteknek, a horvát olvasókörnek, az iparegyesület hazai ipari szakosztályának elnöke, több kiállítási jury csoportnak volt elnöke, a tudományos akadémia közgazdasági szakosztályának, az ügyvédvizsgáló bizottságának, számos tudomá-

bort t. i.; megbámultam a sok időtlen zsák utczákat a mindeneket elvégezve és 70 tórintokkal megrakodva, megtértem a fővárosba, nem felelvén el a zálogba hagyott pecsétnyomó gyűrűt kiváltani.

Most pedig jön az utolsó legatio.

XV.

14. Czegled.

(Pünkost 1876.)

„Van-e ki e nevet nem ismeri?”

A lelkesült kossuthisták városát, kiknek azonban mégis Virhasovay a képviselelőjük; hol állandó színházát épít szintén a lelkesültség, hogy nem sokára már gránariumunk adják ki bérbe, mert a részvétlenség miatt valamennyi director hasrabukik benne.

Magyar lelkesültség-Szalmaláng Czegled.

Czegledét én nem szeretem; hanem azért áldásos az isteni gondviselés, hogy én czegledí legatus is lehettem.

Czegledén ismertem meg a lányt, ki most az én áldott, jó kis feleségem.

Es most kedves olvasóm, bejárván velem öntök az én szülőföldemre: szép Erdélyt s itt Tolnát-Baranyát, köszönöm, hogy kísérőim voltak. Hazaértünk s most már elváltunk — a viziontlásig.

nyos társulatnak rendes és tszetelethei tagja. — Az 1882. évben Triesztben tartott kiállítás magyarországi osztályának is ő volt elnöke.

Számos tapasztalatait, melyeket gyakorlati tényleg sikeresen tudott érvényesíteni, önszorgalma és fardhatlan munkássága szerelte meg. Beutazta egész Magyarországot és közép Európát, mindenütt kutatót és buvárkodott, könyvtárak és muzeumok kincseit, idegen országok törvényeit és szokásait tanulmányozta és azokról beható bíralatokat írt. Tanulmányai alkalmával az összes európai nyelveket elsajátította és azokon folyékonyan ír és beszél.

Az országos kiállítás rendezésénél kiváló szerep jutott Herich Károlynak. Ő volt a nemzetközi osztály vezetője, a keleti pavillon szervezője továbbá biztos és egyszerűsmind rendezője a házipar csarnoknak, mely tudvalevőleg egyik leglátogatottabb és legérdekesebb csarnok volt a kiállításnak.

A kereskedők és különösen a kereskedő ifjak ügyei iránt, mindenkor különös érdeklődést tanusított. Nagyon sokat köszönhet Herich Károlynak a budapesti kereskedő ifjak egyesülete, mely már felszól félben volt, midőn ő vette kezébe az újszervezést és elnöksége alatt megszűntek az egyenetlenségek, és azóta halad és virágzik a tarsulat.

Legutóbb a kereskedő ifjak kongresszusán volt a hazai kereskedők küldötteinek alkalmát ő megismeri, meggyőző és leereszkedő modora mindenki előtt rokonszenvedteltet, és tapintatos vezetésének köszönhető csak, hogy oly simán folyt le a kongresszus.

Kereskedelmünknek, mely most indult csak virágzásnak, melyet még a legkisebb hullám is eltemethet, szüksége van oly erélyes férfiakra mint Herich Károly. Tartsa meg számunkra az ég számos évkönyve.

Magyar kereskedők évkönyve.

H i r e k.

A zombori színházra 1886. évi október hó 1-től négy hónapra, vagy kedvező körülmények között más időre, magyar színelőadók a pályázat nyitatták. Bérletől megkivántatik, hogy társasága: dráma, népszínmű és operette előadásokra szükséges jó érzékek és legalább 10 tagból álló saját zenekarral ellátva legyen. A világlást, az esetleges fűtést s mindazt a mi az előadáshoz tartozik, a bérlet maga saját költségén eszközli, külön segélyezésre azonban nem számíthat. Színházberfejében minden előadásért előlegesen 10 ft fizetendő. Pályázók a tarsulat teljes névjegyzékével s netáni ajánlatokkal felszerelt folyamodványukat a zombori színház részvény-társaság igazgatóságára címére f. é. március hó 20-ig nyújtsák be. A szerződési feltételek s bővebb felvilágosítások iránt Zsuffa Vincez titkárhoz fordulhatni.

Buhóc-estély. A kaszinó-együleti dalárda a kaszinó helyiségeiben f. évi március hó 9-én húshagyókedden nagy álarcos-jelmezes és buhóc-estélyt rendez. Többet a falragaszok.

Általános ipartestület alakult e hó 18-án Szabadkán. Dr. Milassin iparhatósági főnök, mint a gyűlés elnöke, szakszerű beszédben fejtegette az ipartestület célját és hasznosságát és az általános ipartestület megalakulását nyilvánítja ki. Ez azoj eljenzéssel fogadtatott és következett a tisztviselőválasztása. Elnökké egyhangulag Sarói Szabó László választották meg, választottat továbbá 30 előjárósági tag. Ezek után az iparosok nagy lelkesedéssel szétoszlottak.

A kir. bíróságok és az osztrák cs. kir. bíróságok közötti érintkezés útja és módja iránt Szentgyörgyi Imre igazságügyminiszteri államtitkár az összes kir. törvényeskedő és járásbírószákokhoz körrendeletet intézett, melybe utasítja a bíróságokat, hogy az osztrák cs. kir. bíróságokhoz intézendő új iratokra, melyeket a kir. bíróságok hozzá, a lefordítás közvetítése és tovább- vagy visszaüldés végett terjesztenek fel, minden másnévű iratoktól elkülönítve, külön borítékba zárva tegyék postára és a borítékra olvasha-

tan írják rá: Osztrák fordítási ügyben. Továbbá utasították, hogy abban az esetben, ha a cs. kir. bíróságok valamelyikétől érkezett megkeresés alapján, valamely Bécsben lakó félnek kézbesítendő végzés vagy más iratot terjesz ennek fel az államtükörházhoz a fordítás közvetítése végett, a megkereső bíróság, hivatkozással a megkeresés számára, vagy az ügyirat vagy a jelenlében mindenkor nevezékek meg.

Tegjzdasági tanfolyam Budapesten. A földművelési miniszterium mar 15—19-éig tegjzdasági tanfolyamot rendez. E tanfolyamban résztvehetnek földbirtokosok gazdásztek és más gazdák, hogy így néhány nap alatt elsajátítsák a tegjzdaságot. A tanfolyam látogatása díjmentes. Bejelentések márcz. 5-éig a földm. miniszteriumhoz intézendők.

Apatinban Strumberger Mihály földbirtokos e hó 23-án elmezavart állapotban agyonlötöte magát.

Zárt körü jölgári bált rendez márcz. 6-án Herczenberger Sándor a Vadászúrt nagytermében. Jegyek előre váltva 80 kraj czárjával, a bál estején a pénztárnál 1 ft-jával kaphatók.

Necrolog. Szakáll József jankováci földbirtokos, Jankovácban életének 78 ik évében elhunyt.

Elvi határozat iparügyben. Az ipar- és keresk. miniszter több püisi iparosnak hozzá intézett föliratára kimondotta, hogy az új ipartörvény értelmében elemi szereket a hettvásárokon bárki és bárhol árulhat, ugy szintén a mézeskalacos mézet és mézeskalacot, a süttő sütéményt, a mészáros és hentes húst és húsféléket idegen özségek hettvásárjain is elárulhatnak.

Két bulkeszi Jakos Csébről jött haza, azonban csak a szőlőig értek, a hol másnap mindkettő fagyva találtak.

Az erdélyi közmívelődési egyesület alapított tagjainak legutóbbi kimutatásában ott latjuk megynkebl a következőket: Zenta város 100 ft, a zombori izr. hitközség 100 ft, Latinovits Janos magyar királyi tanácsos Baja 100 ft.

A mult számban az apatini menyecske bábra vonatkozás hírből tévedésből február 27-ike lett jelezve, holott a bál március hó 3-án lesz — mit is ezennel helyreigazítunk.

Gyilkosság Topolyán. Csali Abel ottani ör e hó 19-én vappal több társával a templom közelében fekvő ugynevezett „nagy pince”-ben borogattat, egy másik asztalnál pedig „jó madarak”-ból álló társaság idogált. A társaság miután melyében nezett a kancsóba szóvaltasba elegetted, és ez azután tettlegességre is vezetett. Rövid dulakodás után az örök Csali kivételével megurottak, kivel csakhamar végeztek. Szamos szurást kapott testén, úgy hogy egy óra múlva kiadta lelkét. A tetteseket rögtön letartoztaták. — Mint hírik a bajnoki csudorség Topolyán fog letelepeldni; ideje is volna már, hogy ezen község is megtisztítanak.

A szabadka-zombori színház igazgatósága márcz. 2-án a helybeli színházban tréfas tanczokkal, kacagató mutaványokkal és sok bohókos jelenetekkel egybekötött álarcos bált rendez. (Csak aztán bennünk, zomboriakat ne illessen egy föl a t. igazgató ur, mint a szabadkaiaikat!)

A posta és személyhajók e hó 22-én megindultak a Duán, Tiszán, Száván és a szeb part mentében A menetrend márcz. 14-éig a következő: Postahajó járatok. Lefelé, Budapestről Orsova-Galacra edden és szombaton 7 órák reggel Bedzánig. Első út február 23-án Bezdánról Orsova Galacra szerdán és vasárnapon 5 órák reggel. Ujvidekről Orsova-Galacra szerdán és vasárnapon 1¹/₂ órák délután. Azonkívül Vukovár és Ujvidek között februárius 23-ától fogva márczius 14-éig bejáról egy helyi gőzös közlekedik, és pedig: Vukovárról Ujvidekre hétfőn, csütörtökön és szombaton 10 órák délelőtt. Első út Vukovárról Ujvidekre február 23-án. — Főfelé. Ujvidekről Budapestre szombaton és szerdán 10¹/₂ órák délelőtt. Első út Uj-

vidékről Vukovára február 24-én. — A Tiszán: Szegedről Zimonyba vasárnapon és csütörtökön 6 órák reggel. Zimonyból Szegedre hétfőn és pénteken délben. Ejjeli átlomás Török Bessen. Török-Becseről Szegedre kedden és szombaton 5 órák reggel.

Az ujvideki vöröskereszt főkegyelet a mult héten sikerült bált rendezett. Az első négyet 3 colóban több mint 100 pár tánczolta. A táncz reggel 5-ig tartott.

A topolyai gyermeksegélyező-egylet márczius hóban alapja javára gyermek előadást rendez.

Apatinban a dalárda e hó 20-án fényesen sikerült, — bár kisszámú közönségjelenlében — táncmulatságot rendezett. A táncz 8 órától folytonos jökevű mellett reggelig tartott. A bevétel 46 frtot tesz, mely a dalárda szerzetárának gyarapítására fordítatik.

Az első magyar utazási vállalet, (Budapesten ferenczek bazárán) az 1886. évre a következő sorrendet állapította meg. Budapestről: Április 19-én Rómába (husvét alkalmával.) Május 30-án Párisba (munkás kiállítás.) Junius 25-én Prágába. Julius 24-én Svajczba (tanulmányi utazás s szüneti id.) Augustus 28-án Észak, Német, Ó- és Szász Svajcz. Szeptember 23-án Lemberg, Krakkó. Október 18-án Konstantinápoly (az iparosok és keresked. üzletösszekötési utazása keletre.) Ezen kívül különféle utazások hazánkba, az idegenek emelésére, az utazási sorrend Budapestre legközelebb meg fog jelenni.

A Zentai gazdákör estélyt tartott, a melyen Száris Bertalan Zenta város tszti ügyösze a váltó-gazdaságról felolvasást tartott. A felolvasást táncz követte.

Az ujvideki kir. magyar főgymnázium márczius hó 6-án a „Segélyalap” és „Önképző kör” javára tanczvizsgálommal egybekötött hangversenyt rendez.

Az ujonczosáknál a honvédelmi kormány több rendbeni utjásokat hozott be, melyeket a „Katonai Lapok” ismertet. Kiemeljük a következőket: „Eltérőleg az 1869-ik évtől kezdve eddigelő folytatott gyakorlati, most már a harmadik korsorziályból főlészólamott hadkötelekek, mielőtt főlészólamási kérvényük és ennek során igazolt jogczimük megbíraltatnék, előzőleg megvizsgáltatnak hadképeségük tekintetében. Ha alkalmasak, az esetben főlészólamási kérvényük tárgyalatik s jogosultságuk igazolása esetében a hadi szolgálattól fölmentetnek, — alkalmatlanságuk esetében pedig főlészólamási kérvényük, mint tárgyalatnáná vált, visszaadatik. Nem lehet eléggé méltányolni e gyakorlati és gazdaszáttalgy udvös intézkedést. Mennyi hadkötelek mentetik föl ez által ama súlyos terhek alól, hogy a póttartalék vagy honvédség nyilvántartásába való beosztása folytán 10 évig tartóköz fölmentési jogczimje tennélisést érvényesít igazolni s az okmányának megújítása és hitelesítésével kapcsolatos költségeket viselni. Nem állanak ugyan határozott számadatok rendelkezésünkre, de azért alapos számitás és évenként fölhitvott hadkötelesek számához viszonyítva, biztosan állithatjuk, hogy Magyarországon a póttartalék és honvédség nyilvántartásában álló hadkötelesek 10 évtolványmunka összes száma az alkalmasoknak osztályozhatók számának le rovása után 350—400 ezere tehető s e szám alvól véve állandónak tekinthető. E hadkötelesek főlészólamási okmányának évenkénti megújítási költségei csak 1 frttal átlag számítva 350—400 ezere írtra rugnak. Ha még hozzá ama munkáról is számítatik, a mely egy okmányok évenkénti megújítása körül az alispán, a hadkiegészítési és honvédszállójiparancsnokságok által alkalmazva lesz: úgy az államkincstár is néhány ezer frtot érő munkaerővel járul e kiadáshoz, mely most elessk.”

Nem kell haboznunk midőn székrekedésünk van s vértőlalás, szedélgést, heves szivdobogást, fölajást stb. erünk, hanem gyorsan be kell vennünk a Brandt R. gyógyseresz svájci labdaszáiból, s a kíséreltet bizonyára meg leszünk elégedve. Olcsóbb s hasonlóan

csomagolt készítmények vételeit óva intjük a közönséget. A valódi svájci labdacok ára egy dobozról 70 kr.

Egy kényelmes uri ház.

Zombor város legszebb helyén, mely áll külön bejárattal két szobából álló irodából, öt szobából álló, konyha, éléskamra stb.-vel felszerelt és ügyefolyósával ellátott lakosztályból, továbbá az udvar tulsó oldalán utcára nyíló egy szoba, konyha, éléskamra, felszer., istálló, tág és kényelmes pincesz. ből. — Az udvar virágkerttel együtt tág, előnyös föltételek mellett eladó. Bővebb értesítést nyújt a kiadóhivatal. 15—1

Magyar kir. államvasutak.

Vasúti menetrend.

Érvényes 1885. évi június 10-től.

Szabadka, Eszék, Villány.

Kilometer	Állomás	812 óm. v.		801 szem. v.		802 szem. v.	
		I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.		
1	Szabadka	indul	6.02	1.15	8.40		
17	Tavankút		6.33	2.10	9.07*		
27	Bajmók		7.03	2.50	9.28*		
49	Nemes-Millits		7.45	3.00	9.55*		
59	Zombor		8.13	3.22	10.19*		
74	Prigl-Szt.-Iván		8.42	3.43	10.37*		
82	Szonta		9.01	3.68	10.57*		
90	Gombos vend. érke.		9.16	4.10	11.07*		
	Eszék		12.43	6.06*	2.22*		
	Villány		3.44		5.50*		

Villány, Eszék, Szabadka.

Kilometer	Állomás	803 szem. v.		84 óm. v.		801 szem. v.	
		I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.		
	Villány	indul	1.07	9.30*			
	Eszék		8.20	3.30	12.33*		
80	Gombos		10.16	3.36*	3.09*		
88	Szonta		10.31	3.54*	3.25*		
96	Prigl-Szt.-Iván		10.46	3.75*	3.40*		
111	Zombor		11.14	3.01*	4.07*		
121	Nemes-Millits		11.30	3.24*	4.23*		
143	Bajmók		12.07	3.21*	4.59*		
153	Tavankút		12.25	3.47*	5.17*		
170	Szabadka	érke.	12.49	10.12*	5.41*		

Szabadka-Baja.

Kilometer	Állomás	9513 óm. v.		9502 szem. v.	
		I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.
	Szabadka	indul	6.40	2.30	
15	Csikéria		7.17	3.01	
27	B.-Almás		7.52	3.38	
41	Bikty-Borsód		8.28	4.04	
59	Baja	érkezik	9.10	4.40	

Baja-Szabadka.

Kilometer	Állomás	9501 szem. v.		9511 óm. v.	
		I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.
	Baja	indul	10.13	7.14*	
	Bikty-Borsód		10.51	7.50*	
	B.-Almás		11.31	8.40*	
	Csikéria		11.55	9.15*	
	Szabadka	érkezik	12.25	9.50*	

Kilometer	Állomás	III II I		A 0000 119	
		III II I	A 0000 119	III II I	A 0000 119
	Budapest	indul	6.56	9.36	9.26
	Szabadka	érke.	9.34	12.34	12.34
	Csikéria		9.39	12.38	12.38
	Szabadka	indul	9.39	12.38	12.38
	Szabadka	érkezik	12.25	9.50*	

Budapest, Zimony, Belgrád.

Kilometer	Állomás	III II I		A 0000 119	
		III II I	A 0000 119	III II I	A 0000 119
	Budapest	indul	6.56	9.36	9.26
	Szabadka	érke.	9.34	12.34	12.34
	Csikéria		9.39	12.38	12.38
	Szabadka	indul	9.39	12.38	12.38
	Szabadka	érkezik	12.25	9.50*	

A * jelzett számok az esti óráktól reggeli 5 óra 59 perczig terjedő éjjeli időt jelentik.

Redőri hírek.

Milovanovic György lopás büntette miatt panaszolt ismeretlen tartózkodású egyén nyomozandó s feltalálás esetében az újdíki kir. törvényszék leendő kísértésére miatt a legközelebbi kir. ügyészségnek átadandó. 18 éves, g. kath., nőtelen, bujasztalan, alacsony termetű, gesztenyeszín hajú, orra szája, rendes, zemei barnák, beszél németül szerbül és kevésbé magyarul, könyvkereskedő inas, különös ismertető jele nincs.

Kernyája községből az 1885. év folyamán ismeretlen helyre elköltözött hadmenetességi díj hátralekösök névsora: Becl Péter, Fekete József, Merker Antal, Stóki Mátyas, Steinbeck Tóbiás, Buday Ferencz, Megyesi Pal, Balog Jozsi, Dráhár Ignacz, Halter Antal, Oszvald József, Wagner Antal, Blazsik Jakab, Bonifart Jakab, Fellingner Antal, Gärtner József, Haarjung András, Jokl József, Koller Ferencz, Kovács József, Kovács János, Müller János, Pincz József, Pandris Márian, Stark György és Stóki Ferencz.

Irodalom.

Vették Méhner Vilmos budapesti könyvkereskedő (IV. papnövelde-utca 8. sz. a.) kiadásában „Vörösmarty Mihály összes művei”-nek 55—57. füzetét, melyel a mű teljesen be van fejezve. — Ezek szintén oly tartalmasok és vaskosak mint az eddigiek. A művet minden magyar polgárnak a nagy költő iránti kegyeletből kötelessége lenne megszerzeni.

A „Képes Családi Lapok” 21. számának tartalma: Futó felhők. Paál Árpádtól. — Hogy véget ért... Mészáros Istvántól. — Az első családás. Paral Bertalontól. — A sakkon nyert leány. — Az álom. Vali Ernőtől. — Az első hó. Feleki Sándortól. — Tékozló fiú. Sziklay Jánostól. — Képmagyarázat. — Mindenféle. — Előfizethet: Méhner Vilmosnál, Budapest IV. ker. papnövelde-utca 8. szám. Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Megjelent a „Tanügyi Lapok” 1886. febr. 15-ik 12-ik száma a következő tartalommal: Nevelés és tanítás. — Magán- és köznevelés. Zajzon Dénestől. — Az össze tett mondat tanításáról a népiskolában. Kovács Mihálytól. — A szabadkai tanító testület január havi tanácskozása. (Népiskoláink csoportosítása.) Veritas. — Tökintetes szerkesztő úr! Völgyi Lajostól. — Krónika. — Szerkesztő: Tóncs Gusztáv. — Kiadó: Székely Simon, Szabadkán. Előfizetheti egy iskolai évre 3 frtal, félévre 1 frt 50 krral.

Megjelent a Méhner Vilmos kiadásában megjelent „Tompá Mihály összes művei”-nek 23—27. füzetét, szintén azon fiuom velin papíron és elegans formában, mint az eddigi füzetek. A füzetek a „népregek”-et folytatják, továbbá „Virág-regék”-et tartalmaznak, és mint ilyenek páralan becsüek, a mennyiben „zen” „Virág-regék” Tompa költeményei közé soha sem voltak telvéek.

Vették a „Gazdasági Értesítő” 2-ik számát. Tartalma: követezik A Nonius lóterzs eredete. — A nyúlós borokról. — A sodrony alkalmazása gazdasági czélokra. — A vetőmag páczoása. — A vadméhek. — Az eperfa-magok vetéséről. — Kiosztandó könyvek. — Pozsony város átíra a marhavásárúgy tárgyában. — Magvizsgálat. — Szép kerüi gyep. — A burgonya izletesebbé tétele. — Hogyan kell tavaszok a gyümölcsfákat ültetni. — Korai zöld borsó. — A juhtartás előnyei. — A téhen tejének vérsége. — A cipőtalpak tartóssá tétel. — A vaj becsomagolása. — Tartós máz. — Eladó vetőmagvak.

Megjelent és beküldetett a dr. Wekerle által szerkesztett „Kis Lexikon” egyetemes ismeretár 8-ik füzte, mely a Maria Adelaide-Nyilfűg terjedő szókat tartalmazza. Egy-egy füzet ára 30 kr. Megjelenik havonként. Az egész mű 12 füzetre terjed. Kiadja a Pallas, irad. és nyomd. részv. társaság Budapest, kresekmetri-utca 6. sz.

Vették a Méhner Vilmos kiadásában füzetenként megjelent „Vas Gereben összes munkái”-nak 7—10. füzetét. Méhner valóban elevenek logialkotója a közönség érdeklődését. Most fejeztetik be Vörösmarty összes művei, teljes 57 füzetben, Tompa munkái folyamatban vannak már 27 füzet hagyta el a sajtót, ezekhez méltóan sorakoznak Vas Gereben munkai. A munkák külszín és kialakítás tekintetében nem hagyunk kívánni valót. Vas Gereben művet. Gyula László jeles művésznök illusztrálja. Egy-egy füzet 25 kr. Megrendelhető valamennyi könyvkereskedő által a kiadóval Méhner Vilmosnál, Budapest IV. papnövelde utca 8.

CSARNOK.

A kőrösi lány.

A Kőrös folyó mentén utazva, önkénytelenül eszembe jutott a híres nótá, mely a kőrösi lányról szól. Utunk a lehető legroszszabb volt, s a 3 gebe — a melyet lónak ezúttal kocsisom — csak nagy nehezen tudtam vontatni a nehézkes kocsi. Így én a híres nótát dudoloigattam unalom elűzésére; kocsisom pedig, hogy ő se, lovai se unjak meg magukat, a taktust üttötte az ostor nyéllal — a lovak hátán.

A legközelebbi falut elérve, kocsisom kijelenté, hogy ő még a Herko paternek sem viz tovább, ergó ha nem akarnék a magam alkalmatosságán tovább utazni, keressek más fuvarost.

Leszálltam tehát s betekintettem a nagy korcsmába, hogy valami harapni valónak magamhoz vétele után tovább, hajózzak a híres alföldi sártengeren. Külön szobák nem kaphatván, meghúztam magam egy sarokban, s elmékedni kezdék az alföld szépségei felett — különösen a tavaszi és őszi idoszak alatt.

Elmélkedésemből a „Kőrösi lány” ismert ariája rázott fel, melyet előttem egy felünnen csinos cigány legény csalt ki rozant hegedűjével. A cigány szépsége és a gyönyörű játék egyaránt meglepetek. Zsebebe nyultam és borraalót akartam adni a cigánynak, mit ez nagy meglepetésemre nem fogadott el, s kért, hogy engedjem tovább játszani. Miután ebbe beleegyeztem, újra rá kezdé, s oly hévvel, oly ügyes technicával játszott, hogy meg voltam róla győződve, miszerint ily játékot még nem hallottam.

Ki írná le azoutban meglepetésemet, midőn láttam, mint konyyezik és reszeket a cigány, úgy annyira, hogy majdnem kiesett

a hegedű kezéből. A mint már-már befejezte volna a nótát, a húr nem állhatván ki a nagy fájdalmat, melyet a cigány belőle csalt ki, és elpattant; a cigány pedig fuldokló hangon enekelt: „Jaj, jaj, jaj az az átkozott, úgy szerettem, majd megtemem, s mégis elhagyott.” Hegedűjét hóna alá kapva, borraalót s mindenképp ott hagyván rohant ki az utcára s a lenti sorokat enekelve keserves sírás közt, a bíró háza előtti padra levágta magát, és sírt keservesen, sirt a követ is meglágyítani kért hangon.

A potrohos korcsmároshoz fordultam, hogy hát világosítson fel a cigány magaviseletét felől.

„Peti — így hívták a cigányt — néhány évvel ezelőtt a vidék legjobb és legszépe primása volt. Debreceben, Nagyvadradra stb. el-el hívták 14 főből álló bandájával, s a legszebb bálakat és ünnepnyekét ő muzsikálta ki. A falu lányai pedig nem igen idegenkedtek tőle, s ha esze lett volna, bizony még gazdag leányt is megkaphatott volna.

Bűcsünk volt. — Nagy-Körösről is sok vendég jött át, ugyszinte a közeli falvakból. Ünnepi szintűtött az egész falu, s mindenki vigam jart-kelt a verőfényes napon. A bírő-ekhoz is jöttek vendégek, még edig Rigó Balint, ennek terjedelmes életpárja és gyönyörű, Katica névű leányuk. Mint ezelőtt Peti után a helybeli leányok, úgy most Katica után boldondultak a legények! De meg is érdemelte am ezt a Rigó Katica; termete karcsú, mint a kőrösi, hajának dúz fűrtel véredekkel csillagtanú cizsaka feketeségével, úzes szemepárja pedig villamoktól szört, melytől a szénaboglya ugyan nem, de annál jobban férgyüldtnek a legények szívei. — Denique, belü a ameknál vígan voltak, s midőn delután Peti cigány beállított ünnepi munderba bujtatót vitez seregével, oly lelkesedéssel fogadták a vendégek is, bíró uram is, a melyhez hasonló lelkesedést legfeljebb a jambor csehek vihettek végbe, — a sautschni feltalálásakor. Peti gledaba, allitván disco armadáját, maga pedig a vezérhez illo méltósággal elébök alivan és razúnditván egy fantosnal sokkal faintosabb csardásra, a lekesedes tüze csakhamar leszállt a labakba, (mint mindenki szoktak embernába), úgy jartak a kopogóst, hogy, ha a szoba padlózva lett volna, a padimentum bizonyára leszakadt volna. De hala a gondviselésnek, a szobának csak agyag padimentuma volt s így a bíró nagy örömeire nem szakadt le!

Mivel jobban jártak a kopogóst és sok más magyar tánczot, annál inkább zavarodott meg Peti s a jelenvaltak nagy bamulataira a híres Peti még el is hibázta a nótát!

De mint mindennek, úgy ennek a mulatságnak is vége lott s a vendégek esti 10—11 óra felé oszladozni kezdtek.

Peti szokása ellenére nem hazament, hanem ide jött, s mutat bebecsátottam, bort ker. Alig egy felóra alatt a különben nagyon is mértékletes Peti, félig-meddig illuminálva volt, mit én nagy meglepetéssel vettem észre. Kis idő muiva feléltapokozott és elment. Mint masnap reggel hallottam, egész éjjel ott állt a bíró uram háza előtt, és húzta a keservesebbél keservesebb nótákat.

Egy tollas zsidó személyében új vendég érkezvén, a potrohos korcsmáros sietett azt kiszolgálni, mi által erdekes elbeszélés felbeszakadt kis időre, mit én arra használtam, hogy több vonasiba lekerölmetem az elbeszélést.

„Másnap Rigóék haza mentek, — folytata elbeszélését a korcsmáros — és Peti egész rap levertnek látszék.

Nemsokára vásár volt N.-Köröson, s Peti is elballagott oda, noha N.-Körös ide jó két órai út. A mint este — visszajövet, betért hozzáim egy kis pihenésre, örömtől sugárzó arczczal beszélt el, hogy Katiczával találkozott a vásáron. A mint éppen a cizmiadiák bódéja előtt ácsorogtam, s valami szép cizmát akarta venni, egy gyönyörű 28

ránccsal és csikorgó talpjal bíró csizmára alkudoztam, — beszélte Peti a korcsmárosnak — hát egyszerre valaki hátulról meghök és félelmagyarázatlan zavarom felett ezüst csengésű kacajba tör ki. Uramfia! Majd hánnyat nem eszem ámulatomban! A ki hátba bökött és kinevetett, a bogárszemű Rigó Katicza volt. — Ha egy jóakaró mosolylyal fel nem bátorít, hát kis szék ugye megfutamodom tüzes szemű villámai elől, de Katicza látván tehetetlenségemet, felszóllított, hogy segítsek neki egyet-mást bevásárolni. — Bevásárlás után Peti haza kísérte Katiczát és az öreg Rigó Baláintól is szívesen fogadtatva, ott is vacsorált.

Itt kezdődött szegény Peti boldogságának tetőpontja, mely azonban sajnos, nem soká tartott.

Peti ezek után gyakran kereszte föl Katiczát, s megnyerő modora és adonis szépsége következtében, bizony csakhamar megszerették egymást. Majd minden ünnepek és vasárnapon átrándult Peti N. Kőrösre, és ott mulatott, gyakran láthatták, hogy míg az öregek a hátulós szobában mit se sejtve nyugodtan alsznak, addig Peti és Katicza a nyitott ablakon át enyelegnek, közbe-közbe egy forró csókka ízven el egymás szeméiről az álom ólomnehéz szárnyát.

Nesztét vették ennek az öregek is, és igyekeztek is elejét venni a dolognak, csak hogy annyit használhattak már, mint esők után a kőpenyge. Válgat mozdogatta Balint gazda: „Lányom, lányom, ennek nem jó vége lesz! Szakítsatok. Jobb előbb mint utóbb, mert még egy egymába bolondultok, hogy majd későn lesz akarat elvalni!”

Katicza igerte, hogy szakítani fog Petivel, de mindig csak az ígéretnél maradt. Egyet hörgintvén, folytatta a korcsmáros: „Farsangra, a nyitán szülei nem akarták a szíves meghívást visszautasítani, Katicza átjött derék bírónkhoz, kinek fia akkor őszel jött haza a katonaságtól. Nosza, legyekedtet ám ez is Katicza körül! A bíró pedig Rigókék határozott kívánságára meghagyta Petinek, hogy ne igen jöjjön össze Katiczával, mert az úgy sem lehet az övé. Ezentúl tehát csak titokban, sötét éjjel a kert labánál jó hetek össze a szeretőik. A bíró fia pedig, — ki Petinél sokkal igénytelenebb kincésű volt s kit gazdagsága tett széppé, — mind

jobbán-jobbán sürgött-forgott Katicza körül. Egy vasárnap kijöttek N. Kőrösről Rigókék, (a bíró meghívására) s Katicza nagy györelmére megülték a kőzfogót, Katicza és a bíró fia közt. Rigó uram azzal rémíté leányát, hogy, ha nem megy hozzá, kitagadja jussából, és egy krajcárt se ad neki, míg ellenben ha hozzá megy, a bíró fiához, rögtön az esküvő után összes v. gyonukat ráírják s ők átjönnek B. be lakni

Ily körülmények közt Katicza elég gyáva volt lelegeyezni, hogy elefedi Petit, s másnap nagyjára kezét. A menyegzőt farsang utolsó napjára tűzték ki, de eddig is az egész dogot oly titokban tartották, hogy még a Peti se tudott róla semmit. Közelgett a nagy nap s Katicza mindinkább kezdte feledni Petit

Az esküvő előtti napon magához hívatta a bíró Petit, s kijelenté neki a nagy eseményt. Ha villam süjtött volna le Peti orra elé, talán nem lepte volna úgy meg, mint e hir. Nem szót egy szót sem, csak könnyes szemekkel haza ballagott, és egész éjjel át úgy zokogott, hogy reggelre arra egészen kikelt szép formájából.

Másnap, — utolsó farsang és Katicza e kőjeje napján — Peti felölté ujonat új ruháját, ranczos csizmáját, s bajuszt kacskiasan kifenve, elballagdogált a templomba, végig nézendő az esketési szertartást.

Katicza tehát ruhában, fején aranyos pártával jött a templomba, s midőn Petit ott látta kifutni bujassal, mely éles ellentét képezett bánatúddal arczával, — megrezzeut s arczát élénk pir bo itá el. Ezen futó pir úgy jött elő bájos arczán, mint a leáldozó nap búcsuzugari s hóval fedett hegnek csucsán. Az élénk pirt azonban rögtön halott-halványtság váltotta fel, s az első vőfélyre támaszkodva, lesütött szemmel, ingatag léptekkel haladt el Peti előtt, ki egy padra dőlve színtelen remegett és sóhajtottszerűen mondá: „Áldjon meg az Isten Katicza! Kivánom, hogy boldogabb légy, mint én leszek!”

Katicza a pap előtt alig hallhatatlan mondá ki a „szeretem” szót, s roppant izgatottság vett rajta erőt. Talán érezte, hogy hamisan esküdött, s csak a pénz okáért hagyta Petit; vagy talán sohse is szerette! (!) Peti az esketés után hazatárgyolt, s azon hegedűt, melyet még nagypapjától örökölt, — a melyért műérték manap 300 frotot is használnak igérek,

— hóna alá fogva elment a bíróhoz, hol már a többi cigány össze volt gyűlve.

Bíró uram látva Katicza remegését és sápadtságát az esketés alatt, s (tartva attól, hogy rosszul talál lenni, nem akarta, hogy tánc legyen, de Peti rimánkodására, ki ingyen ajánkozott bandájával kinuzsáskálni a lakodalmat, mégis legyőzte előérzetét, s meg engedte hogy Peti és társai a láb alá valóvá lássák el a tánckedvelő ifjuságot. Minden a legvigabban folyt, és senki sem gondolt immár a Katicza arczán, a templomban, egymást felváltó pirulásra és halványásra. A menyaszony-tánczra észleltek. A banla hangoloni kezdé számszámit. Brúgott a bögő, sivitott a klarinét, cinczogtak a hegedűk s a cimzombolnyors futamok alatt rezgett. Elkészült vén a zenészek a hangolással, Peti méltóság teljesen foglalta el helyét a kar élén, s úgy játszott a „Kőrösi lányt,” hogy még az öregek talpa is viszkedett a tánczolás vágytól. A vőfély önadlép a menyasszonyhoz, s atkarolja őt, a tágas szoba középre fejtekk, hogy több tér jusson a tánczhoz. Peti reszkető kézzel, könyes szemmel játszott, s keble az izgatottságtól hevesen emelkedett és süllyd, amint lélekzetet vett. Amint a nóta a második szakaszhoz ért, Peti oly animóval játszott, hogy a hír a nagy keservől elpattan, s Peti a hegedűjét földhöz vágva, szivetrúzóan éneklé: „Jaj, jaj, jaj, azaz átkozott! Így szerettem, majd megettem, s mégis elbogyott.” És rohant ki az utcára, énekelvén hazáig. Haza előt összerogyott, s öreg anyja a szomszédok segítségével beivén és ágyba fektetvén, hetekig alig volt naponta egy óra érzés. Katicza a roppant idegrázkódástól elajult és színtelen hosszabb ideig súlyos betegségen szenvedett.

Peti megörült! Azóta ritkán van eszénél és ha hegedűzést játszik, mindig rigó a nagy keservés és ugyanazt mivelt, mit az úr az imént látott. Ha a bíró haza előtti padon ülne és zokogna a hűten Katicza, most már 3 éves kis fia lévén neki, valami ételt, vagy pár garast ad Peti ölébe kapja a kis fiút s özszívesszá e-olgatja, miáltal könnyei szakadatlanul omlanak.

Katiczát még csak 3-szor látta, s semmi nemű izgagát nem csinált, hanem ugyanoly szomorúan nézte végig, mint esketésekor

a templomban. Ezzel végzé a pirobos korcsmáros valóban szóvható elbeszélését, melyet több falubéli szóvható ember is valódságosnak nyilvánított.

Longobárd.

Feljelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos:
Dr. MOLNÁR GYULA.

Nyilttér.)*

Nyilatkozat.

T. Szerkesztő ur!

A „Függetlenség” című budapesti napilap f. hó 22-én kelt 53. számában „Egy részvényes” aláírással „Visszaélések a zombori kereskedelmi banknál” feliratu közlemény jelent meg.

Ezen ugy egyesek becsületlen esorbát ejtő, mint a bank jó hírnevét és hitelét megingatni célzó közlemény a Zombori kereskedelmi és iparbank igazgatóságának ma tartott teljes ülésében megbeszélés tárgyát képeztvén, miután a kérdéses cikik egész terjedelmében valótlán és alaptalan, mint a valódi tényekkeldekkal tehát homlokegyenest ellenkező rágalom ezennel tendenciosus rosszakaratu koholmánynak nyilvánítattik.

Egyben ezen állírek terjesztője ellen a törvényes lépések haladéktalanul megindíttatni határozottatunk.

Kérjük jelen nyilatkozatunknak becses lapjának legközelebbi jövő számában leendő szószerinti közlését.

Zombor, 1886. február 22-én.

A zombori kereskedelmi és iparbank igazgatósága.

Színes, fekete s fehér selyem atlasz 75 krajváll méltékenek egész 10 frot 65 krig (18 különféle kvalitásban) széküld egner ruhák s darabokban valamint szabbaloz szállítva Heneberg G. selyemgyári raktára (cs. és kir. udv. száll.) Zürichben. Minta postafórlattal. Levelek 10 krral bermentesítők 8-1

* E rovast alatt közöltétekert nem vállal felelősséget a Szerk.

Tehetlenség

Biztos segély!

A csász. kir. szab. értelmű reménytelenül megbetegedett és minden utóból menten meggyógyíthatatlan betegségek, például: tüdőgyulladás, gőgőgő, máj 2 állandó, meg 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Elvesztett és ellopott

Kincsem-sorsjegyek e lap kiadóhivatal. kaphatók.

Kincsem 1 Sorsjegy 11 sorsjegy 10 ft csak

Fonyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. // 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, váczi-utca 6. sz.

Kincsem-sorsjegyek e lap nyomdájában kaphatók.

Meglepően ható külső szer

Rheuma és köszvényél

ficzamodási és ütségi daganatok, rheumatikus fejszakgatásoknál a

REPARATOR.

A fővárosi kórházakban több száz kísérlet után, a „Reparator” oly kitűnő, mondhatni oly meglepő hatásúnak bizonyult, hogy az állandóan alkalmazott gyógyszer sorába vétettet föl.

A Szt. Rókus kórházban több között oly esetekben is tettett a „Reparator”-ral kísérlet, melyeknél megelőzőleg hónapokon át minden ismert mód és szer hatástalannak bizonyult, míg végre a „Reparator” alkalmaztatván, általa 3-4 nap alatt tökéletes gyó yulás lett elérve.

A Szt. Rókus-kórház II. orvosi osztályán a „Reparator”-ral 135 esetben tetettet kísérlet melyek közül 9 esetben javulás, 126 esetben teljes gyógyulás éretett el. Ezen egy példa eléggé bizonyítja a „Reparator” rendkívüli hatását; ezért fölösleges a közönség köréből bevezetett bizonyítványokat nyilvánosságra hozni. 3-2

Egy nagy üveg ára 1 frot, kis üveg 50 kr.

Vérszegénység, idegbajok, sápkór, migraine s gyomorajok ellen valamint gyenge gyermekek erősítésére páratlan hatásu gyógyszer a

TOKAJI-CHINA-VASBOR

mely kitűnő gyógyerejénél fogva az országos egészségügyi tanács javaslatára belügy-miniszteri engedéllyel lett ellátva. Margit olasz királyné ö felseje e készítményt idegbaja ellen kitűnő eredménnyel használta, mit velem minisztere után leírvéül tudatott.

Hasonló minőségben használtatott ez Lipót herceg ö fensége által.

Készítményem jóhírneve és nagy elterjedtsége számtalan, többnyire igen súlyú utánzat által rongáltatik, minőlfogva bátorodom figyelmeztetni, hogy csak oly készítmény vevendő meg, melynek jelvényén nevaláírásom olvasható.

Használati utasítással együtt egy nagy üveg ára 3 frot, kis üveg 1 frot 60 kr., láda és szállítólévelel 20 krral több. — Zomborban kapható: Galle Emil

Kriegner György